

Папа Бэнэдыкт XVI

Вера ў Провід не вызваляе ад цяжкай барацьбы за годнае жыццё, але вызваляе ад хваляванняў за рэчы і боязі заўтрашняга дня. Зразумела, што навучанне Езуса, хоць заўсёды застаецца праўдзівым і актуальным для ўсіх, практыкуецца па-рознаму ў залежнасці ад разнастайных пакліканняў: францішканін будзе ў стане ісці за ім больш радыкальна, а бацька сямейства будзе памятаць аб неабходнасці выконваць свае абавязацельствы адносна жонкі і дзяцей. У кожным асобным выпадку хрысціянін адрозніваецца абсалютным даверам да Нябеснага Айца, як гэта рабіў Езус. Менавіта адносіны з Богам Айцом надаюць сэнс усяму жыццю Хрыста, Яго словам, Яго справам збавення ажно па Яго пакуту, смерць і ўваскрасенне. Езус паказаў нам, што значыць жыць, цвёрда ступаючы па зямлі, будучы адкрытым на канкрэтныя патрэбы бліжняга, і адначасова з сэрцам, заўсёды звернутым да Неба, пагружаным у Божую міласэрнасць.

Падчас малітвы “Анёл Панскі”, 27.02.2011 †

Кс. арцыбіскуп Тадэвуш Кандрусевіч

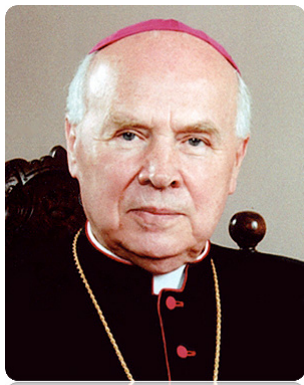
Прымаючы ўдзел у сакрамэнце пакаяння, прызнаючы сваю грахоўнасць і імкнучыся да навяртання, да чаго мы пачулі запрашэнне ў Божым слове, мы павінны памятаць, што ніхто нас не асудзіць і не адкіне, але прыме з такой самай любоўю, з якой бацька прыняў марнатраўнага сына. Бог заўжды чакае са сваёй любоўю і чакае нашага навяртання. Ён чакае кожнага знака прымірэння і распазнання нашых памылак. Ён гатовы прыняць нас з

Слова для Жыцця (9)

Аўтар: Святы Айцец
07.03.2011 03:00

раскрытымі абдымкамі і забыць мінулае. Бог адпускае ўсе грахі. Ён не затрымліваецца на нашым мінулым, не патрабуе нашай біяграфіі, як гэта часам патрэбна для кар’еры. Бог разам з усім небам радуецца нашаму навяртанню.

Фрагмент пастырскага паслання на Вялікі пост 2011 г. (www.catholic.by)

Арцыбіскуп Тадэвуш Гацлоўскі

Але для нас, хрысціян, нядзеля, або Панскі дзень, мае асаблівае значэнне. Падчас Эўхарыстыі мы сустракаемся з Божым словам, якое дазваляе нам, загнаным, якія губляюць іерархію каштоўнасцяў, вяртаць сабе тое, што з’яўляецца самым важным, датычыць сутнасці чалавека, яго велічы, яго сувязі з Богам, без якой ён не зразумее ні кім ёсць, ні якая ў яго мэта. Гэтыя думкі, іншы раз нягледзячы на процілеглыя ўяўнасці, суправаджаюць кожнага чалавека.

Слова пастыра, www.episkopat.pl